

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **L. B.** pre trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na neverejnom zasadnutí 19. marca 2008 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného L. B. proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu v Prešove z 22. januára 2008, sp. zn. 6 To 57/07, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e .**

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa obžalovanému L. B., narodenému X., trvale bytom P., B. prechodne bytom P., Družstevná č. 16, okres S. **u k l a d á** poriadková pokuta **vo výške 500 Sk** (slovom päťsto slovenských korún).

Odôvodnenie:

Predseda senátu Krajského súdu v Prešove uznesením z 22. januára 2008, sp. zn. 6 To 57/07, podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 (správne má byť do 1. januára 2006) uložil obžalovanému L. B. poriadkovú pokutu vo výške 5 000 (päťtisíc) Sk.

Proti tomuto uzneseniu predseda senátu krajského súdu nepripustil riadny opravný prostriedok v zmysle § 141 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, keďže išlo o konanie v druhom stupni.

Proti tomuto uzneseniu, napriek uvedenému poučeniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obžalovaný L. B., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v osobitnom písomnom podaní. V tomto argumentoval tým, že je síce pravdou, že na ostatnom verejnom zasadnutí konanom 18. decembra 2007 zobral na vedomie termín verejného zasadnutia na 22. januára 2008, avšak v tom čase nevedel, že sa podrobí operačnej liečbe. Dňa 22. januára 2008 sa nedostavil na verejné zasadnutie v dôsledku veľkých bolestí ramena po operácii. Ďalej poukázal na to, že v minulosti sa vždy dostavil na verejné zasadnutie a vzhľadom k tomu napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za necitlivé vo vzťahu k jeho osobe, keďže svoju neúčast' podľa jeho názoru ospravedlnil riadne a včas.

Podanou sťažnosťou sa domáhal, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené, resp. aby mu uložená poriadková pokuta bola odpustená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne predtým, ako mohol pristúpiť k preskúmaniu správnosti výroku napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, musel vyriešiť otázku, či napadnuté uznesenie už nadobudlo právoplatnosť, t.j., či voči tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por., kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie, alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi, alebo policajnému orgánu správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchne príkaz, alebo nevyhoví výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 (päťdesiat tisíc) Sk.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. por. proti rozhodnutiu podľa ods. 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 141 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

Podľa § 141 ods. 2 Tr. por. sťažnosťou je možné napadnúť každé uznesenie vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, okrem uznesenia o začatí trestného stíhania (§ 160 Tr. por.). Uznesenie súdu a prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, kde to zákon výslovne pripúšťa, a ak súd rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 141 ods. 4 Tr. por. sťažnosť má odkladný účinok len kde to zákon výslovne ustanovuje.

Ako je zrejmé z citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 a ods. 4 Tr. por. proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty je prípustná sťažnosť.

Podľa § 141 ods. 2 Tr. por. prípustnosť sťažnosti voči uzneseniu súdu je viazaná aj na skutočnosť, že tento rozhodoval vo veci v prvom stupni.

V trestnom konaní rozhodujú všeobecné súdy vo veci samej, t.j. o otázke viny a v prípadoch odsudzujúceho rozsudku o treste, rozsudkom. V ostatných prípadoch o otázkach, ktoré upravujú spôsob a priebeh konania, ale aj v otázkach, ktoré s vecou samotnou súvisia aj inak rozhodujú súdy uznesením. Niektoré tieto rozhodnutia napr. o zaujatosti sudcu, väzbe, alebo aj poriadkovej pokute sú takého významu, že zákon voči nim pripúšťa sťažnosť.

Potom v týchto prípadoch, kde zo zákona je uznesenie preskúmateľné vyšším súdom, má toto rozhodnutie povahu rozhodnutia prvostupňového, a to bez ohľadu na to, ktorým stupňom všeobecného súdu bolo prijaté.

Je možné teda konštatovať, že ak sa rozhodnutie odvolacieho súdu netýka samotného predmetu konania o sťažnosti, a teda rozhodnutie o veci samej, ktorá má základ v podanej obžalobe, potom ide o rozhodnutie, kde odvolací súd (súd druhého stupňa) preberá úlohu súdu prvostupňového.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd má každý právo, aby bola jeho záležitosť spravodlivo verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti trestného stíhania proti nemu.

Podľa článku 36 ods. 1 Listiny práv a slobôd (ďalej LPS) sa môže každý domáhať stanoveným postupom svojho práva u nezávislého a nestranného súdu a v stanovených prípadoch u iného orgánu.

Z tohto práva, práva na spravodlivý proces vyplýva potom nie len požiadavka, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný súd, ale aj to, aby rozhodnutia súdu, ktoré sa právo obvineného, ale aj inej osoby zásadne dotýkajú a proti ktorým zákon pripúšťa sťažnosť vrátane tých, kde odvolací súd preberá úlohu súdu

prvostupňového, podliehali preskúmaniu súdov vyššieho stupňa. Takýmto spôsobom sa zároveň realizuje aj právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý proces podľa piatej hlavy LPS. K tomu je potrebné zdôrazniť, že LPS, ktorá v danom prípade poskytuje väčší rozsah ochrany je bezprostredne záväzná v Slovenskej republike, a má teda prednosť pred zákonom tak, ako to vyplýva z článku 7 Slovenskej ústavy.

Z uvedeného vyplýva, že uznesenie predsedu senátu Krajského súdu v Prešove z 22. januára 2008, ktorým bola obžalovanému L. B. uložená poriadková pokuta, nenadobudlo právoplatnosť, keďže poučenie o neprípustnosti opravného prostriedku voči nemu, nie je možné považovať za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky potom na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obžalovaného L. B. je z časti dôvodná.

Na jednej strane rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že postup obžalovaného L. B. a jeho obhajcu JUDr. M. G. v súvislosti s ospravedlnením obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom 22. januára 2008 nespĺňal zákonom požadované podmienky v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 v tom smere, aby bolo možné konštatovať, že obžalovaný L. B. sa dostatočne ospravedlnil.

Predseda senátu Krajského súdu v Prešove v odôvodnení napadnutého uznesenia veľmi podrobne a v dostatočnom rozsahu rozviedol konkrétne dôvody, pre ktoré ospravedlnenie obžalovaného L. B. nepovažoval za dostatočné, a to pokiaľ ide o jeho včasnosť ako aj spôsob oznámenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmito dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil, a preto na tieto len odkazuje, keďže si ich v nezmenenom rozsahu osvojil.

Nestotožnil sa však s výškou uloženej poriadkovej pokuty, ktorá v posudzovanom prípade v podstate predstavuje polovicu výmery peňažného trestu, ktorý bol obžalovanému L. B. uložený rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni, proti ktorému podal odvolanie, o ktorom teraz Krajský súd v Prešove má rozhodnúť. V tomto smere je potrebné vziať do úvahy, že vo veci v rámci odvolacieho konania sa už opakovane vykonali verejné zasadnutia (konkrétne 13. novembra a 18. decembra 2007), na ktorých obžalovaný L. B. bol vždy prítomný, pričom jeho neúčasť na ostatnom verejnom zasadnutí konanom 22. januára 2008 bola jeho prvou, síce v dôsledku objektívnych prekážok, pre ktoré sa však súdu dostatočne neospravedlnil.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 149 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému L. B. podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil poriadkovú pokutu vo výške 500 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2008

JUDr. Juraj Kliment, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :